

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205835
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818205835.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: T., proti žalovaným: 1/ B. a 2/ R., o zaplatenie 37,44 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. marca 2019, č.k. 12C/38/2018-122, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania proti žalovanému **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 37,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 37,44 eur od 17.10.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 22 ods. 1 veta prvá, § 25 ods. 1, 2, § 26 ods. 1, § 4 ods. 3, § 32 ods. 1 písm. m/, ods. 8 zák. č. 442/2002 Z.z., článkom VI. bod 1 VOP, § 477 ods. 1, 3 a 4 Obchodného zákonníka, § 2 zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, § 34, § 35 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/95 Z.z. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že dňa 23.08.2006 bola uzavretá Zmluva, kde v postavení dodávateľa vystupuje žalobca (Zmluvu podpísal 15.08.2006) a v postavení odberateľa R. Q. B. (žalovaný v 2. rade) ako fyzická osoba (v Zmluve je uvedená adresa: D.), ktorý bol podľa Zmluvy pri jej uzatvorení zastúpený R., fyzickou osobou - podnikateľom, označeným IČO: XXXXXXXXX. Predmetom Zmluvy bola dodávka vody z verejného vodovodu. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu. Uviedol, že zo Zmluvy vyplýva okrem iného záväzok odberateľa dodanú vodu odoberať a za poskytnuté plnenie zaplatiť dodávateľovi platby (vodné), dohodnuté v zmluve, alebo podľa zmluvy (čl. 1. bod 1.3). K Zmluve boli uzatvorené tri prílohy, v ktorých sa žalobca ako dodávateľ zaviazal dodávať žalovanému v 2. rade vodu do troch konkrétnych odberných miest: Príloha číslo 1, zo dňa 23.08.2006 odberné miesto X. XXX, N., číslo odberného miesta: XXXXX-XXXXX-X, Príloha číslo 2, zo dňa 23.08.2006 odberné miesto „P.“ - adresa: X. L. XX, XX, číslo odberného miesta: XXXXX-XXXXX-X a Príloha číslo 3, zo dňa 24.10.2006, odberné miesto „Y.“ - adresa: T. XXX, N., číslo odberného miesta: XXXXX-XXXXX-X. Dňa 24.10.2006, bola medzi žalovaným v 2. rade ako postupujúcim práva a povinnosti odberateľa zo Zmluvy, žalovaným v 1. rade ako preberajúcim práva a povinnosti odberateľa zo Zmluvy a žalobcom ako dodávateľom zo zmluvy, uzatvorená Zmluva č. XXXXXX o postúpení práv a povinností odberateľa z uzavretej zmluvy o dodávke vody. Pretože žalovaný v 1. rade porušil záväzkový vzťah založený Zmluvou č. XXXXXX a so zaplatením vodného, vyúčtovaného faktúrami, ktorých prehľad je uvedený v Žiadosti o odstavenie vody zo dňa 22.09.2015, sa dostal do omeškania viac ako 30 dní, žalobca v súlade s § 32 ods.

1 písm. m/ zákona č. 442/2002 Z.z. a v súlade s článkom VI. bod 1 VOP, dňa 24.09.2015 pristúpil k prerušeniu dodávok vody z verejného vodovodu do odberného miesta žalovaného v 1. rade. Náklady súvisiace s prerušením dodávok vody boli žalovanému v 1. rade vyúčtované faktúrou č. XXXXXXXX, zo dňa 29.09.2015, splatnou 16.10.2015, v sume 37,44 eur, a to v súlade s ustanovením § 32 ods. 8 zákona č. 442/2002 Z.z. Cena za vykonané práce a dopravné náklady bola vyúčtovaná vo výške určenej v Cenníku výkonov a služieb žalobcu platného pre rok 2015. Súd obrane žalovaného, spočívajúcej v tvrdení, že Zmluvu a ani Prílohu č. 3 k Zmluve a takisto Zmluvu č. XXXXXX neuzavrel, resp., že tieto pod jeho menom neoprávnene podpísala tretia osoba, neuveril a považoval ju za účelovú. V tejto súvislosti poukázal na to, že Zmluva i Zmluva č. XXXXXX boli uzavreté ešte v roku 2006. Už v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 14C/371/2015 súd zistil, že všetky nehnuteľnosti (t.j. zároveň aj odberné miesta), na ktoré sa Zmluva vzťahovala a do ktorých bola voda žalobcom dodávaná, boli v čase uzavretia Zmluvy vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 2. rade minimálne do roku 2015 nevzniesol námietku, že by Zmluva bola neplatná, pričom neplatnosť Zmluvy č. XXXXXX namietal až v tomto konaní. Z vykonaného dokazovania vyplynulo (žalobca to tvrdil a žalovaní to nenamietali), že žalovaní (resp. jeden z nich) vodu na odbernom mieste T. XXX, N. odoberali. Z listinných dôkazov predložených žalobcom tiež vyplynulo, že vodomer bol na odbernom mieste v N., T. XXX, odmontovaný zamestnancom žalobcu až dňa 24.09.2015. Žalovaní síce spochybnili platnosť Zmluvy a príloh k nej, no žalovaný v 2. rade už v konaní sp. zn. 14C/371/2015 uviedol, že na odbernom mieste na X. C. v N. platil paušál a následne mal podľa svojho tvrdenia uvedené odberné miesto zrušiť u zamestnanca žalobcu. Je teda otázne, na základe čoho platil za toto iné odberné miesto, na ktoré sa tiež Zmluva vzťahovala, paušál, ak Zmluva aj na toto odberné miesto nebola uzavretá a prečo bolo treba odberné miesto rušiť. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal aj na to, že žalovaní v čase, keď im boli faktúry žalobcu doručované (resp. jednému z nich), nenamietali, resp. nereklamovali, že je im (v tom ktorom období jednému z nich) odber vody žalobcom účtovaný a ani výšku fakturovaných súm. Súd prvej inštancie vzhľadom na tzv. spotrebiteľský charakter Zmluvy a jej príloh a námietky žalovaných, „že takéto zmluvy a dodatky k zmluvám nepodpísal (žalovaný v 2. rade a súčasne štatutárny zástupca žalovaného v 1. rade), pretože je jednostranná, v prospech žalobcu“ skúmal, či Zmluva obsahuje niektoré ustanovenia, ktoré sú dohodnuté v neprospech spotrebiteľa, pričom zistil, že Zmluva obsahuje práva aj povinnosti oboch účastníkov zmluvného vzťahu a tieto sú vzhľadom na konkrétny zmluvný vzťah vyvážené. V konečnom dôsledku, žalovaní ustanovenia Zmluvy, navrhnuté žalobcom, akceptovali až minimálne do roku 2015, keďže k obsahu Zmluvy až dovtedy žiadne výhrady nemali. Ani Zmluva č. XXXXXX neobsahuje nijaké ustanovenia, ktoré by boli dohodnuté v neprospech jednej zo strán tejto zmluvy, naopak aj táto zmluva obsahuje práva a povinnosti všetkých účastníkov zmluvného vzťahu a tieto sú vzhľadom na konkrétny zmluvný vzťah (postúpenie práv a povinností odberateľa zo Zmluvy) takisto vyvážené. V konečnom dôsledku žalovaní ustanovenia Zmluvy, navrhnuté žalobcom, akceptovali až minimálne do roku 2015 a ustanovenia Zmluvy č. XXXXXX až do doručenia im žalobného návrhu v tejto veci, keďže k obsahu oboch zmlúv dovtedy žiadne výhrady nemali. Napokon, žalovaní nijako nekonkretizovali, v čom vidia jednostrannosť Zmluvy a príloh k nej uzavretých a Zmluvy č. XXXXXX. Súd prvej inštancie považoval za potrebné uviesť, že aj v prípade, ak by žalovaný v 1. rade odoberal vodu z verejného vodovodu, prevádzkovaného žalobcom, bez platne uzavretej zmluvy, bol by povinný žalobcovi nahradiť škodu, ktorá mu tým vznikla. Jeho povinnosť voči žalobcovi zaplatiť za odobratú vodu teda nepochybne existuje. Podľa názoru súdu prvej inštancie, z vykonaného dokazovania na pojednávaní nepochybne vyplynulo, že žalovaný v 2. rade a neskôr žalovaný v 1. rade, odoberal vodu dodávanú žalobcom na odbernom mieste N., T. XXX. Uviedol, že z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že jediný možný legálny odber vody z verejného vodovodu je len na základe zmluvy uzavretej s prevádzkovateľom verejného vodovodu. Napokon žalovaní ani nenamietali, že na odberných miestach, do ktorých žalobca podľa Zmluvy mal plniť dodávky vody a odvádzal odpadové vody, žalobca záväzky podľa zmluvy neplnil. Súd prvej inštancie teda dospel k záveru, že zmluvný vzťah medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom trval aj v období, za ktoré boli faktúry uvedené v Žiadosti o odstavenie a znovu napojenie vody č.: Y (č.l. 15) žalobcom vystavené a žalovaný v 1. rade v danom čase vodu dodávanú žalobcom skutočne odoberal (na odbernom mieste N., T. XXX) a teda trvala jeho povinnosť platiť množstvo vody určené smernými číslami spotreby vody. Pretože žalovaný v 1. rade porušil záväzkový vzťah medzi ním a žalobcom, založený Zmluvou č. XXXXXX a so zaplatením vodného, vyúčtovaného faktúrami, ktorých prehľad je uvedený v Žiadosti o odstavenie vody zo dňa 22.09.2015, sa dostal do omeškania, žalobca v súlade s § 32 ods. 1 písm. m/ zákona č. 442/2002 Z.z. a v súlade s článkom VI. bod 1 VOP, dňa 24.09.2015 pristúpil dôvodne k prerušeniu dodávok vody z verejného vodovodu do odberného miesta žalovaného v 1. rade. Náklady súvisiace s prerušením dodávok vody (cena za vykonané práce a dopravné náklady) boli žalovanému v 1. rade

vyúčtované faktúrou č. XXXXXXXX, zo dňa 29.09.2015, splatnou 16.10.2015, v sume 37,44 eur, a to v súlade s ustanovením § 32 ods. 8 zákona č. 442/2002 Z.z. Cena za vykonané práce a dopravné náklady bola vyúčtovaná vo výške určenej v Cenníku výkonov a služieb žalobcu platného pre rok 2015. Samotnú výšku žalobcom uplatnených nákladov žalovaní nenamietali. Zo zápisu v obchodnom registri vyplýva, že medzi žalovaným v 1. rade ako predávajúcim a subjektom Q. B. - K., s miestom podnikania A. XXX, IČO: XX XXX XXX ako kupujúcim, bola dňa 29.9.2013 uzatvorená Zmluva o predaji podniku, na základe čoho subjekt Q. B. - K. vstúpil do práv a záväzkov zo Zmluvy č. XXXXXX na miesto žalovaného v 1. rade. Podľa § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho, súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. Podľa § 477 ods. 1, 3 a 4 Obchodného zákonníka, na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje. Na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Kupujúci je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov a predávajúci dlžníkom prechod pohľadávok na kupujúceho. Keďže R.. Q. B. - K. nesplnil svoju oznamovaciu povinnosť a žalobcovi neoznámil, že vstupuje do práv a záväzkov zo Zmluvy, v súlade s ustanovením § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka, žalovaný v 1. rade ručí za splnenie záväzkov zo Zmluvy. Predajom podniku predávajúci nezaniká a na kupujúceho neprechádza právna subjektivita predávajúceho. Tá zostáva zachovaná predávajúcemu, ktorý sa môže rozhodnúť ukončiť svoju činnosť a vstúpiť do likvidácie alebo pri ďalšom svojom podnikaní vytvoriť nový podnik. Podľa aktuálneho stavu zápisu v obchodnom registri, žalovaný v 1. rade má aj naďalej štatút obchodnej spoločnosti s určeným predmetom podnikania a teda disponuje oprávnením na vykonávanie podnikateľskej činnosti. S prihliadnutím na túto skutočnosť ako aj na okolnosti nespĺnenia oznamovacej povinnosti o predaji podniku, žalobca aj v období dotknutom touto žalobou, ktoré je zhodné s obdobím po predaji podniku, sa dôvodne domnieval, že plnenie poskytuje žalovanému v 1. rade. V nadväznosti na to žalobca poskytnuté plnenie vyúčtoval faktúrou za prerušenie dodávok vody z verejného vodovodu na meno a ěarchu žalovaného v 1. rade, ktorý proti tomu nič nenamietal. Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z.z., je odberateľ povinný plniť zákonom uložené povinnosti, okrem iného aj oznámiť prevádzkovateľovi verejného vodovodu nové údaje, súvisiace s odberom vody, resp. odvádzaním odpadových vôd. Žalovaní neoznámili žalobcovi žiadne nové skutočnosti ohľadom odberu a odberného miesta dotknutého touto žalobou. Splnenie oznamovacej povinnosti nie je podmienkou prechodu pohľadávky alebo prevzatia záväzku. Jej porušenie však môže byť dôvodom na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka. Zo živnostenského registra vyplýva, že podnikateľský subjekt s obchodným menom Q. B. - K., s miestom podnikania A. XXX, IČO: XXXXXXXX, podnikajúci na základe živnostenského oprávnenia, ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania ku dňu 06.09.2018. Je nesporné, že súkromne podnikajúca osoba s obchodným menom Q. B. - K. je v skutočnosti žalovaný v 2. rade. V súlade s ust. § 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, fyzická osoba vykonávajúca činnosť živnosti ručí za svoje záväzky neobmedzene, celým svojím majetkom. Pohľadávku žalobcu žalovaní neuhradili ani po doručení upomienky zo dňa 20.10.2015. Z vyššie uvedených dôvodov uložil súd prvej inštancie obom žalovaným povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi žalovanú istinu vo výške 37,44 eur (žalovanému v 1. rade titulom ručenia za splnenie prevedených záväzkov žalovaným v 2. rade a žalovanému v 2. rade titulom zmluvného záväzku plniť za žalovaného v 1. rade ako dlžník /Zmluva o predaji podniku/). Nakoľko žalovaní si svoje povinnosti riadne a včas nespĺnili, dostali sa do omeškania a preto súd obom žalovaným uložil takisto povinnosť zaplatiť žalobcovi spolu s istinou aj ním uplatnené úroky z omeškania z prisúdenej istiny, počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti faktúry, vo výške 8,05% ročne, v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalobcovi, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Navrhoval vykonať písomznamecké dokazovanie pravosti podpisu jednotlivých zmlúv s T. a jej dodatkov. Mal za to, že sú sústavne porušované jeho práva na ochranu súkromného majetku, a to tým, že sústavne T. používa na súdne konania neplatnú zmluvu a jej dodatky, čím je porušovaná Ústava SR a Medzinárodný dohovor o ľudských právach.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Uviedol, že trvá na podanej žalobe, jej dôvodoch, doterajších písomných podaniach a predložených listinných dôkazoch. Poukazoval na platný záväzkový vzťah medzi sporovými stranami. Zdôraznil, že sa domáha zaplatenia nákladov na prerušenie dodávok vody z verejného vodovodu, na ktoré mu vznikol nárok priamo zo špeciálneho zákona č. 442/2002 Z.z. Nakoľko predmetom sporového konania je nárok žalobcu, ktorý mu vznikol v zmysle platnej legislatívy, požiadavku žalovaných na vykonanie pismoznaleckého dokazovania pravosti podpisu považuje za irelevantnú. Zároveň poukazoval na právoplatne skončené iné sporové konania medzi stranami sporu, kde súd na námietky žalovaných ohľadom neplatnosti zmlúv neprihliadol a rozhodol v prospech žalobcu (rozsudok OS Prievidza sp. zn. 14C/371/2015 v spojení s rozsudkom KS v Trenčíne sp. zn. 6Co/75/2017, rozsudok OS PD sp. zn. 7Cb/33/2015, 12C/296/2015 a rozsudok OS Zvolen sp. zn. 11C/105/2015).

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným 1/ vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, dôkazy vyhodnotil správne v súlade so zásadami uvedenými v § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď žalobe vyhovel a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania s poukazom na citované zákonné ustanovenia. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie podrobne a presvedčivo odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP. V súlade so závermi uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 78/2005, odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúma v odvolacom konaní. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je preto potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie.

6. V súlade s obsahom podaného odvolania považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že žalovaný podľa obsahu podaného odvolania uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Týmto nevykonaným dôkazom bolo znalecké dokazovanie na okolnosti pravosti podpisu žalovaného na zmluve so žalobcom, na základe ktorej žalobca preukazoval vznik právneho vzťahu medzi stranami sporu. Uvedené odvolacie dôvody nepovažoval odvolací súd za relevantné. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca dodával vodu na predmetné odberné miesta, ktoré boli umiestnené na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného. Zároveň nie je sporné, že žalobca v dôsledku neplatenia ceny za dodávky vody prerušil jej dodávku do týchto odberných miest a vyúčtoval si cenu za vykonané práce a dopravné náklady v žalovaných faktúrach. Napokon žalovaní ani nenamietali, že na odberných miestach, do ktorých žalobca podľa zmluvy mal plniť dodávky vody a odvádzal odpadové vody, žalobca záväzky podľa zmluvy neplnil. K uvedeným záverom dospel aj súd prvej inštancie, preto jeho postup, pre ktorý vo veci nenariadil žalovanými navrhované znalecké dokazovanie, je správny, neporušujúci žiadne ústavné práva žalovaných. Súd prvej inštancie v neposlednom rade aj náležite odôvodnil, z akého dôvodu navrhované znalecké dokazovanie nevykonal. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na tú skutočnosť, že vychádzajúc z uvedených skutkových zistení, za situácie, že aj v prípade absencie písomnej zmluvy sú zodpovední žalovaní za neoprávnený odber a sú povinní zaplatiť úhradu, resp. náhradu škody podľa zákona (§ 25 ods. 1 písm. a/, b a ods. 2 zák. č. 442/2002 Z.z.).

7. Ani ďalšie žalovaným 1/ uplatnené odvolacie tvrdenia nemajú vplyv na právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

8. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že právo na ich náhradu žalobcovi napriek jeho plnému úspechu v odvolacom konaní nepriznal, keďže tomuto trovy v odvolacom konaní nevznikli.

9. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).